

Волинські добродійці закупили бійцям «Світязя» тактичне спорядження

«Благодійний фонд «Волинь-2014» придбав для потреб роти міліції особливого призначення «Світязь» УМВС України у Волинській області 55 рюкзаків та 30 баулів для речей загальною вартістю понад 50 тисяч гривень. Нагадаємо, раніше добродійці закупили для правоохоронців броньований автомобіль, спеціальне спорядження та форму, відремонтували бронетранспортер.

У Луцьку працює виставка, присвячена Голодомору

У Луцьку працює виставка, присвячена 81-м роковинам Голодомору — геноциду української нації. Організатором виставки є ВО «Свобода». До експозиції входять 24 горизонтальні плакати формату А-1, які розповідають про основні історичні моменти спланованого винищення української нації, організованого російськими окупантами. До 28 листопада включно її зможуть відвідати усі охочі в Палаці культури міста.

13

Відомості.інфо
№46 (738)

27 листопада - 3 грудня 2014 року
<http://www.vidomosti.info/>

ЖИТТЯ

21 570 гривень, зібраних на аукціоні, передали онкохворим діткам

25 дітей із усієї Волинської області отримали матеріальну допомогу на загальну суму 21 570 грн. Ці кошти були виручені під час благодійного аукціону «Дитяча фантазія. Дивосвіт», що відбувся 17 листопада на підприємстві «Волинь-Експо».

«На «тихому» аукціоні були представлені 28 картин маленьких художників, намальовані під час благодійної арт-терапії «Дитяча фантазія. Дивосвіт». Діти, які перебували на лікуванні в обласному онкогематологічному відділенні Волинської обласної дитячої лікарні, разом із художницями Маргаритою Паламарчук і Тетяною Малковською створювали

яскраві шедеври, які би допомогли їм урятуватися від страшної недуги», — розповів Володимир Бут-Гусаїм, координатор проекту.

Батьки подякували організаторам за підтримку та небайдужість. А також вірять, що добрі люди допоможуть їхнім кровинкам у боротьбі зі страшною недугою.

Благодійна арт-терапія «Дитяча фантазія. Дивосвіт» відбулася за підтримки: СМО «Молодіжна платформа», художниць Тетяни Малковської та Маргарити Паламарчук, Волинської організації Національної спілки художників України, ТОВ «Модерн-Експо», арт-студії «Пятерня».

Можливо, саме кринична вода допомагає Ганні Гупало і у 80 років почувати себе бадьоро

По зцілення до... Польової криниці

Зелену оазу Польової криниці, що в селі Нудижому Любомльського району, видно навіть із космосу. На знімках, зроблених із висоти кількох сотень кілометрів, на сірому осінньому тлі чітко вимальовуються її яскраві обриси. Криниця дарує людям улітку студеної води, а взимку — теплої, що аж парує. Хоча температура її стала у буд-яку пору року: +8 градусів.

Не по-осінньому теплого листопадового дня разом зі сільським головою Нудижого Віталієм Марчуком їдемо до одного із природних чудес Волині. Пишу так, тому що Польова криниця за потужністю ключів не поступається відомим Оконським джерелам. Води настільки багато, що утворюється цілий потічок, із якого бере початок річка Тенетиска — одна з найбільших приток Прип'яті в її верхів'ї.

Сміливо подолавши машиною зо півкілометра розбитої ґрунтової дороги, під'їжджаємо до оточеного кількома деревами невеличкого озера. Це і є Польова криниця. За-

мість цямрини — грубезні, складені у великий квадрат тополеві дошки. По них можна ходити, як кладкою. Про велику кількість джерел на дні свідчать фонтанчики, що піднімаються вгору струменями кришталево чистої води.

Біля криниці не порожньо. На одній із цих дошок жінка перебілизу. Якщо не рахувати змилок завтовшки з мандаринову дольку, то майже без нічого.

— Вода тут настільки м'яка, що ніякої хімії не потрібно, — охоче відгукується до розмови 80-річна Ганна Гупало. — Переться все легко, а коли голову помиєш, волосся стає шовковистим. Шануємо цю криницю, дивляємося за нею. Навіть струмок час від часу прочищаємо від зайвої рослинності, щоб вода краще стікала.

— Багато десятиріч, а то, може, і століть на Водохреще у Польовій криниці освячували воду, — розповідає вчителька Нудижеської школи, знавець місцевої історії та природи Надія Дитина. — Так було до 1943 року. Того січневого дня ніщо не передвіщало лиха. Як завжди, горіли

свічки на поставленому у воду столі, відправляв службу батюшка, співав церковний хор. Аж раптом налетіли на людей якесь бандити, побили, пограбували їх. Відтоді майже сім десятиліть службу тут не проводили: спочатку боялися, потім комуністична влада не дозволяла. Лише в 2011 році відродили цю давню традицію. Щораз людей приходиться на Водохреще більше, зростає і кількість охочих прийняти льодову купіль. Цього року навіть жінки й діти пірнали.

Вдивляємося на чисті струмені води, вслухаємося в дзюркотання струмка й відчуваємо, як легко дихається, як комфортно душі біля цих джерел.

— Це не випадково. Адже про лікувальну й оздоровчу силу цієї води вже ходять легенди, — каже наша співрозмовниця. — Упевнилася в їх правдивості з власного досвіду. Мій син тривалий час хворів. Ангіна дала ускладнення, отримав ревматизм серця. Сили почали покидати його. Бува, як присяде, то вже важко встати. В одній із книг прочитала, що таку хворобу лікує вода із вмістом срібла, як у нашій Польовій криниці. Вирішили спробувати. Син щодня пив джерельну воду, вмивався нею — і вилікувався. Знаю багато прикладів, коли мої односельці завдяки їй позбувалися хвороб шлунку, кишківника й іншої немочі.

Цих чудесних зцілень настільки багато, що Надія Семенівна могла б розповісти про них не одну годину. Шкода, що наші медики до цього часу не зацікавилися лікувальними властивостями цієї води. Сподіваємося, з часом сюди приїжджатимуть звідусіль люди, так, як сьогодні їдуть зміцнювати здоров'я у Трускавець, Моршин...

Микола ЯКИМЕНКО

Польова криниця аж світиться своїм рідким «сріблом»

Майдан — в об'єктивах польських журналістів

Минулого тижня в Галереї мистецтв у Луцьку відбулося відкриття виставки «Україна — революція гідності». Майдан 21 листопада 2013-го — 22 лютого 2014-го в об'єктивах польських журналістів».

Експозиція складається з 32 таблиць — робіт польських журналістів: Пьотра Аполінарського, Павла Боболовича, Костянтина Чаваги, Рафала Дзенцьоловського, Конрада Фаленцького, Войцеха Янковського, Євгеніуша Сала, які були на Майдані у Києві протягом

усіх трьох місяців протесту. Фотографії зафіксували історію подій із 21 листопада 2013-го до 22 лютого 2014 року, включаючи надзвичайно агресивний напад на мирних маніфестантів.

Організаторами виставки є газета «Кур'єр Галіційський», українсько-польський «Клуб галіційський», за підтримки польського фонду «Свобода і демократія» та польського МЗС. Організацію виставки у Луцькому консульському окрузі взяло на себе Генеральне консульство РП у Луцьку.

Лучани запалили свічки пам'яті

Кілька тисяч мешканців Луцька прийшли в суботу, 22 листопада, на Замкову площу, аби взяти участь у мітингу-реквіємі зі вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932–1933 років.

Перед тим як стати в скорботну колону, багато з них покляло по жертви в скриньки волонтерів, які збирають кошти, продукти і речі для постраждалих від дій сепаратистів жителів Донбасу. Що ж, як бачимо, історія має властивість повторюватися навіть у таких сумних своїх сторінках. Бо достеменно відомо, що і в 1932–1933 роках прогресивно налаштовані волиняни збирали продуктові посилки для своїх єдинокровних братів на Сході та Півдні

України. Ось тільки ті рятувальні передачі не доходили до людей, котрі помирали від голоду. Інквізитори-більшовики воліли потопити їх у Збручі та Південному Бузі, аби не дали притихнути голоду, який мав утихомирити і підкорити український народ. Тепер достовірно відомо, що напередодні Голодомору в Україні одне за одним виникали повстання проти свавільної колективізації. За окремими даними, зафіксовано майже п'ять тисяч таких бунтів.

Яскравим проявом християнського милосердя волинян стала також допомога голодуючим у 1946–1947 роках. Десятки тисяч жібеців прибули тоді в наш край у пошуках

Під стінами древнього замку того дня запалили сотні складених у хрест лампадок

їжі зі Сходу та Півдня України, Брянської, Тульської та деяких інших областей Росії. Й жителі зруйнованої та знекровленої війною Волині чим могли ділилися з ними. Вже кілька років стоїть біля Хрестовоздвиженського храму в облцентрі знак, який повідомляє, що в цьому місці буде споруджено пам'ятник християнському милосердю волинян. Ініціатором зведення цього монумента став виходець із Запорізької області Григорій Гуртовий.

О 16-й годині на Замковій площі спалахнули викладені у хрест сотні лампадок. У вікнах осель багатьох лучан палали поминальні свічки та лампади.

Микола ЯКИМЕНКО